

WŁĄCZ SIĘ W OBYWATELSKĄ DZIAŁALNOŚĆ NA RZECZ WZMOCNIENIA OCHRONY ŻYCIA W NASZEJ KONSTYTUCJI!

Episkopat Polski (w komunikatach z 338 i 339 konferencji) jednoznacznie poparł inicjatywę 155 posłów z różnych partii politycznych, mającą na celu nowelizację Konstytucji poprzez uzupełnienie jej artykułu 38. o słowa „od momentu poczęcia do naturalnej śmierci”. Przypomnijmy, że ks. abp Józef Michalik – przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski i ks. bp Kazimierz Górny – przewodniczący Rady Rodziny Episkopatu Polski już wcześniej jednoznacznie poparli ten projekt. Piszmy listy, wysyłajmy faksy i e-maile, telefonujemy do **posłów, senatorów, prezydenta i premiera, zwłaszcza do posłów z własnych okręgów**, aby jak najszybciej wzmocnić konstytucyjną ochronę życia człowieka, poprzez dopisanie do 38. artykułu Konstytucji słów „od momentu poczęcia do naturalnej śmierci”!

„Historia nauczycielką życia” (Cyceron)

Dlaczego trzeba skutecznie zabezpieczyć prawo do życia w Konstytucji RP?

Doprecyzowanie, wzmocnienie ochrony życia człowieka w Konstytucji RP poprzez uzupełnienie jej 38. artykułu o słowa „od momentu poczęcia do naturalnej śmierci” jest sprawą konieczną, pilną, najwyższej wagi państwowej.

W dyskusji nad nowelizacją naszej Konstytucji padają stwierdzenia niektórych polityków i niektórych ekspertów prawnych, że aktualna treść **artykułu 38.: „Rzeczpospolita Polska zapewni każdemu człowiekowi prawną ochronę życia”** wystarczająco chroni życie człowieka, także życie poczętych dzieci przed odebraniem im prawnej ochrony życia w ustawach szczegółowych.

Nie jest to prawda w świetle najnowszych wydarzeń historycznych: historii ONZ i III Rzeczypospolitej.

W 1948 roku Narody Zjednoczone uchwaliły **Powszechną Deklarację Praw Człowieka**. Jej 3. artykuł brzmi: „**Każdy człowiek ma prawo do życia, wolności i bezpieczeństwa swej osoby**”.

W 1989 roku Zgromadzenie Ogólne ONZ uchwaliło **Konwencję o Prawach Dziecka**, w której zapisano: „**dziecko oznacza każdą istotę ludzką w wieku poniżej osiemnastu lat**” (artykuł 1.) oraz „każde dziecko ma niezbywalne prawo do życia” (artykuł 6.). Zaś w Preambule (która oczywiście nie ma mocy prawnej, ale powinna stanowić pewną wskazówkę interpretacyjną) zapisano między innymi: „dziecko, z uwagi na swoją niedojrzałość fizyczną oraz umysłową, wymaga szczególnej opieki i troski, w tym właściwej ochrony prawnej, **zarówno przed, jak i po urodzeniu**”. W 1994 r. na Światowej Konferencji Ludnościowej w Kairze ONZ usiłowała – na szczęście bez powodzenia – przeforsować rekomendację zmierzającą do legalizacji zbrodni aborcji we wszystkich krajach członkowskich ONZ.

2 grudnia 2004 roku **Komitet Praw Człowieka ONZ (!)** po raz kolejny, tym razem w oficjalnych uwagach z 82. sesji, skrytykował Polskę za ograniczenie kobietom prawa do aborcji...

Gdyby w artykule 3. Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka był zapis: „Każdy człowiek ma prawo do życia od poczęcia do naturalnej śmierci”, taka nieludzka, sprzeczna z logiką i zdrowym rozsądkiem interpretacja prawna byłaby niemożliwa...

W Polsce dwa lata temu skrajne środowiska lewicowe i feministyczne opracowały projekt ustawy aborcyjnej „**zezwalający**” w sensie prawnym na zabijanie poczętych dzieci **nawet do 6. miesiąca** ich życia wewnątrzmacicznego oraz na **aborcję u 15-letnich dziewcząt bez wiedzy i zgody rodziców**...

Zwrócono się wówczas do sześciu ekspertów prawnych z pytaniem, czy ten projekt legislacyjny nie jest sprzeczny z naszą obecną Konstytucją. Czterech ekspertów wydało opinię, że jest sprzeczny; dwóch, że nie ma sprzeczności. Wystarczyłoby więc, aby jeden z tej grupy czterech ekspertów zmienił opinię i mielibyśmy sytuację 3 do 3, a Sejm debatowałby nad aborcyjnym projektem bardziej zbrodniczym niż przegłosowana w warunkach terroru komunistycznego ustawa aborcyjna z 27 kwietnia 1956 roku.

Te dwa historyczne przypadki ukazują bezwzględną konieczność uzupełnienia 38. artykułu naszej Konstytucji o słowa „od momentu poczęcia do naturalnej śmierci”, aby skutecznie zabezpieczyć **pierwsze prawo człowieka – prawo do życia**.

dr inż. Antoni Zięba
Prezes Zarządu Polskiego Stowarzyszenia
Obronców Życia Człowieka

Aborcja to kara śmierci dla absolutnie niewinnego człowieka – poczętego dziecka

W imię szacunku dla życia, w Polsce, tak jak i we wszystkich krajach UE, nie wykonuje się kary śmierci nawet na największych zbrodniarzach, np. wielokrotnych mordercach. Są jednak tacy, którzy żądają aborcji, czyli wykonania kary śmierci na absolutnie niewinnych, nienarodzonych ludziach. Winą tych poczętych, a nienarodzonych jeszcze ludzi, czyli powodem, który miałby uzasadniać wykonanie nieludzkiego wyroku jest:

- nieuleczalna choroba, wada wrodzona,
- możliwość pogorszenia zdrowia jego matki lub zagrożenia jej życia,
- „uzasadnione podejrzenie” popełnienia przez jego ojca przestępstwa np. gwałtu.

W 1993 r. w warunkach ostrej walki politycznej z postkomunistami, nie udało się ustawowo zapewnić ochrony życia wszystkich poczętych dzieci. Ustawa ta nie chroni życia poczętych dzieci w następujących przypadkach:

1. „ciąża stanowi zagrożenie dla życia lub poważne zagrożenie dla zdrowia matki, stwierdzone orze-

zeniem dwóch lekarzy innych niż lekarz podejmujący działanie (...).

2. gdy śmierć dziecka poczętego nastąpi wskutek działań podjętych dla ratowania życia matki albo dla przeciwdziałania poważnemu uszczerbkowi na zdrowiu matki, którego niebezpieczeństwo zostało potwierdzone orzeczeniem dwóch innych lekarzy,

3. badania prenatalne, potwierdzone orzeczeniem dwóch lekarzy innych niż lekarz podejmujący działanie (...), wskazują na ciężkie i nieodwracalne uszkodzenie płodu,

4. zachodzi uzasadnione podejrzenie potwierdzone zaświadcze-

niem prokuratora, że ciąża powstała w wyniku czynu zabronionego”. (por. art. 7 §3 ustawy z 7. I 1993 r.)

Należy zaznaczyć, że w takich „wyjątkowych” przypadkach nie ma żadnych ustawowych ograniczeń czasowych, a więc poczęte dziecko „można” zabić aż do 9 miesiąca jego życia wewnątrzmacicznego.

W nielicznych cywilizowanych krajach, gdzie stosowana jest jeszcze kara śmierci, jest ona wykonywana humanitarnie, tzn. skazaniec pozbawiany jest życia w sposób możliwie bezbolesny. **W czasie**

aborcji zabija się dziecko bez żadnego znieczulenia i tak np. w czasie aborcji metodą „wyłyżeczkowania” poczęte dziecko (w 10–12 tygodniu) jest krajane „na kawałki” na żywo, a jest rzeczą znaną z embriologii, perinatologii, że ma ono dalece wykształcony układ nerwowy i odczuwa ból.

Uwzględniając powyższe, jasno widać, jak nielogiczne, nieetyczne i nieludzkie jest utrzymywanie „prawnej dopuszczalności” aborcji w tych „wyjątkowych przypadkach”.

Stanisław Kowalski

Przeznacz 1% swojego podatku na ratowanie życia poczętych dzieci i pomoc samotnym matkom!

Polskie Stowarzyszenie Obronców Życia Człowieka – organizacja **pożytku publicznego** – prowadzi szeroką akcję edukacyjną i charytatywną: pomoc samotnym matkom i rodzinom wielodzietnym.

Prosimy o dary serca. Można wysłać je przekazem pocztowym na adres: **Polskie Stowarzyszenie Obronców Życia Człowieka, ul. Krowoderska 24/1, 31-142 Kraków** lub na konto:

Bank BPH O/Kraków: **39 1060 0076 0000 3200 0089 3373.**

Z góry serdecznie dziękuję za pomoc
www.pro-life.pl dr inż. Antoni Zięba, prezes PSOZC